

N:o 40.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 Mars 1873, kl. 12 midd.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, angående pension på Allmänna Indragningsstaten för Underlöjtnanten vid Andra Lifgrenadier-regementet Johan Eugène Lindhé, vid afgang ur krigstjensten; Gifven Stockholms Slott den 14 Mars 1873.

Uti en genom vederbörande militärbefäl till Kongl. Maj:t ingifven underdånig skrift har Underlöjtnanten vid Andra Lifgrenadier-regementet Johan Eugène Lindhé förmålt, att han, som från år 1868 till år 1870 varit kommanderad att genomgå en lärokurs vid Gymnastiska Centralinstitutet, under gymnastiska öfningar skadat sitt ena knä så illa, att han ännu deraf lede och, enligt företedt läkarebetyg, icke hade förhoppning att någonsin blifva så återställd, att han kunde uthärda de ansträngningar, utöfningen af hans tjenst såsom officer påfordrade; i följd hvaraf han, såsom icke tjenstbar, väl ansåge sig böra från tjensten afgå, men, såsom medellös, ej kunde för sin och sin familjs bergning undvara den med tjensten förenade lön. Och har Underlöjtnanten Lindhé i anledning häraf i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen aflåta nådig proposition derom, att sökanden måtte för sin återstående lifstid blifva öfverflyttad på indragningsstat, med bibehållande af sin nu innehafvande lön; i hvilket afeende bifogas ett intyg af regements-skrifvaren, att underlöjtnantslönen vid regementet för år 1872 utgjort 564 riksdaler, deraf ackordsröntan belöpte till 20 riksdaler 25 öre.

Härvid har Regementschefen i underdånighet anfört, att Underlöjtnanten Lindhé, som efter att hafva varit i tjenst i fjorton år, väl nu vore i tur att vid blifvande ledighet vinna befordran till högre lönegrad och således snart kunna erhålla en väl behöflig tillökning i sina knappa inkomster, men

som till följd af det olycksfall, hvilket föranledt hans ifrågavarande ansökning, icke kunde deltaga i regementets vapenöfningar, af ekonomiska skäl vore urständssatt lemna tjensten, enär hans förmåga att på annat sätt förtjena nödortoftigt uppehälle för sig, hustru och tre minderåriga barn blifvit i hög grad förminskad genom den knäskada, hvaraf han lider, och han saknade egna tillgångar, tillräckliga för hans bergning, på samma gång han ej heller hade nära anförvandter, af hvilka understöd kunde påräknas; vid hvilka förhållanden Regementschefen, med vitsordande att sökanden, så länge han var frisk, alltid med nit och skicklighet fullgjort sina tjensteåligganden, och enär han under öfningar, till hvilka han varit kommenderad för vidare utbildning i tjensten, utan eget förvållande ådragit sig en åkomma, som gjorde honom oduglig till vidare krigstjenst, i underdånighet anhållit om bifall till Underlöjtnanten Lindhés underdåniga ansökning, och att Kongl. Maj:t måtte i nåder föreslå hans pension till samma belopp, hvartill hans nuvarande årliga inkomster uppgått, enligt vederbörande regementsskrifvares derom afgifna intyg; uti hvilken anhållan Generalbefälhafvaren i Andra Militärdistriktet äfven instämt.

Kongl. Maj:t har detta ärende i nåder låtit sig föredragas; Och då genom läkarebetyg blifvit styrkt, såväl att Underlöjtnanten Lindhé år 1869 under sin kommendering å Gymnastiska Central-institutet erhållit ett svårt knälidande, som äfven att han i följd af denna skada är till verklig krigstjenst för närvarande oförmögen, och att det kan med största skäl antagas, att han för framtiden ej blifver så återställd, att han förmår uthärda de ansträngningar, som militäryrket kräver, vill Kongl. Maj:t med anledning af Rikets Ständers vid 1854 års riksdag meddelade förklarande i fråga om obotlig ansedd, lam, blind eller sinnessvag tjenstemans skiljande från ordinarie beställning i rikets tjenst, härmed föreslå Riksdagen, att Underlöjtnanten Lindhé må från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked ur krigstjensten, på Allmänna Indragningstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension till belopp af Trehundra riksdaler, motsvarande hans nu innehafvande lön enligt normalstat; dock med vilkor att han från tjensten afgår innan han blifver till pension från Arméens Pensionskassa berättigad.

De till målet hörande handlingar skola till vederbörande Utskott blifva öfverlemnade, och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

O. Weidenhielm.

Urdrag af Protokollet öfver Landtförsvares-ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen uti Stats-Rådet å Stockholms Slott den 14 Mars 1873.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-statsministern *Adlercreutz*,
 Hans Excellens Herr Statsministern för utrikes ärendena *Björnstjerna*,
 Statsråden: *Bredberg*,
                   Berg,
                   Friherre *Leijonhufvud*,
                   Wærn,
                   Wennerberg,
                   Bergström,
                   Friherre *Alströmer*,
                   Weidenhielm.

Chefen för Landtförsvares-departementet, Statsrådet *Weidenhielm* uppläste till justering tre, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, uppå Stats-Rådets enhälliga tillstyrkan, dels förut dels denna dag fattade beslut, uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner till Riksdagen, nemligen:

3:o angående pension på Allmänna Indragningsstaten för Underlöjtnan-vid Andra Lifgrenadier-regementet *Johan Eugène Lindhé* vid afgang ur krigstjensten.

Kongl. Maj:t tacktes, enligt Stats-Rådets underdåniga tillstyrkan, i nåder gilla berörda tre förslag, sådana de finnas detta protokoll bilagda, samt förordna, att, i enlighet med desamma, nådiga propositioner skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:
N. C. Arfvidsson.